టక్కరి దొంగ - చక్కని చుక్క

ప్రతాప రవిశంకర్

ఫ్లోరసెంట్ దీపాలు ప్రకాశవంతంగా వెలుగుతున్నాయి.

అక్కడక్కడా వున్న ఫాన్లు నెమ్మదిగా తిరుగుతున్నాయి.

బేంక్‌లో ఎక్కువగా మనుషులు లేరు.

ఈవెనింగ్ అవర్స్‌లో యెక్కువగా జనం వుండరు. రద్దీ బాగా తక్కువ.

అద్దాల్లోనించి రోడ్డుమీద రివ్వున దూసుకెళుతున్న మోటారు వాహనాలు కనపడుతున్నాయి. కాని—వాటి శబ్దం వినపడ్డంలేదు.

కేష్ కవుంటర్లో కూర్చున్న నీలిరంగు షర్టు వేసుకున్న మనిషి నోట్లకట్టలు నెమ్మదిగా లెక్కపెడుతున్నాడు.

ఎదురుగా కవుంటర్‌కి ఇవతల నిల్చొని వున్నాడు చక్రపాణి. ఆయన చేతిలో ఖరీదైన సిగరెట్టు వెలుగుతోంది.

పదినిమిషాలు గడిచాయి.

మూడు లక్షల ఇరవై వేల రూపాయలను లెక్క పెట్టి చక్రపాణికి ఇచ్చాడతను. మూడు లక్షలకి వంద రూపాయల కట్టలే. ఇరవై వేలు ఛేంజ్ ....

సూట్కేసులో డబ్బును సర్దుకుంటూ "థాంక్స్.... సరిపోయింది" అన్నాడు చక్రపాణి.

"నో మెన్షన్" అన్నాడా ఉద్యోగి.

సూట్కేసుతో గ్లాసు డోర్ తెరుచుకుని బయటకు వచ్చాడు.

బాగా నే చీకటిపడింది.

వీధి దీపాలు వెలిగాయి.

రోడ్డుమీద జనం కబుర్లు చెప్పుకుంటూ నడుస్తున్నారు.

రోడ్డు వారగా పార్కు చేసి వున్న కారు దగ్గరకు నడిచాడు. కార్లో కూర్చుని చక్రపాణి స్టార్టు చేస్తున్నప్పుడు క్యాష్ కవుంటర్లో కూర్చున్న ఉద్యోగి కొంచెం దూరంలో స్టాండుమీద వున్న ఫోన్ దగ్గరకు నడిచి ఏదో నెంబర్కు డయల్ చేశాడు. అవతల యెవరో పలికారు. అతను ఒక్క క్షణం మాట్లాడి రిసీవర్ పెట్టేసి వచ్చి తన సీట్లో కూర్చున్నాడు.

అప్పటికే చక్రపాణి కారును ముందుకు దూకించాడు.

ఆ రోజు నాలుగో తారీకు.

ఐదవ తారీకున ప్రతినెలా చక్రపాణి తన ఫ్యాక్టరీలో పనిచేసే ఉద్యోగులకు జీతాలిస్తాడు.

ఉదయం వేళలో బ్యాంక్ రద్దీగా వుంటుందని సాయంత్రం బ్యాంక్కు వచ్చాడు చక్రపాణి.... నైట్ బ్యాంకింగ్ ఫెసిలిటీవున్న బ్యాంక్ శాఖ అది.

కారు నెమ్మదిగా వెళుతోంది.

రోడ్లు బాగా రద్దీగా వున్నాయి.

డ్రయివ్ చేస్తూ చేస్తూనే మరో సిగరెట్ వెలిగించాడు చక్రపాణి. వారం రోజులనించీ డ్రయివర్ సెలవులో వున్నాడు.

కారు ట్రాఫిక్ అంతగాలేని రోడ్డుమీదకు మళ్లింది. నిర్జనంగా వుంది ఆ ప్రదేశం.

రోడ్డుకు రెండువైపులా దట్టంగా పెరిగిన చెట్లు వున్నాయి. వీధి దీపాలు దూరంగా యెక్కడో వెలుగుతున్నాయి.

కారు లైట్లు చీకట్లను చీలుస్తూ వున్నాయి.

వున్నట్టుండి ఎదురునించి రోడ్డుమీద ఎంబాసిడర్ కారు ప్రత్యక్షమయ్యింది. చక్రపాణి దానికి సైడు ఇవ్వబోయాడు. కాని ఆ కార్లో వున్న మనుషులు దాన్ని చక్రపాణి కారుకు ఎదురుగా తీసుకువచ్చారు.

సడన్ బ్రేకుతో కారును ఆపాడు చక్రపాణి.

ఆయనకు శరీరం వణికింది.

తను గొప్ప ప్రమాదంలో ఇరుక్కున్నట్టు ఆయనకు తెలిసిపోయింది.

ఎంబాసిడర్ ఆగి అందులో నించి ముగ్గురు యమకింకరుల్లా వున్న మనుషులు కిందకు దూకారు.

చక్రపాణి దగ్గరకు వచ్చారు.

ఇద్దరి చేతుల్లో పదునైన కత్తులు వున్నాయి. మూడో వాడు కారు డోర్‌ను బలంగా లాగాడు.

ఎవరు మీరు? అని చక్రపాణి వాళ్ళను అడగలేదు. ఎందుకంటే వాళ్ళు ఎవరో ఎందుకు వచ్చారో తెలుస్తూనే వుంది.

"కార్లోనించి దిగు" కర్కశంగా అన్నాడు ఒకడు కత్తిని వూపుతూ.

"ఆ సూట్కేసు ఇలా ఇవ్వు" రెండోవాడు క్రూరంగా చూస్తూ అన్నాడు.

చక్రపాణి వెంటనే ఒక నిర్ణయానికి వచ్చాడు. ఆ సూట్కేసును వాళ్ళకు ఇవ్వకపోతే తనని చంపి దాన్ని తీసుకు వెళతారు. అలాంటప్పుడు అవివేకంగా ప్రాణాలు పోగొట్టుకోవలసిన అవసరంలేదు.

అందుకే ఆయన దాన్ని అందుకున్నాడు.

అయితే చక్రపాణికి ఒక్కటే ఆశ్చర్యంగా వుంది. తను డబ్బుతో వస్తున్నట్టు వీళ్ళకెలా తెలిసింది? వెంటనే అర్థమయ్యింది.

బ్యాంక్ నించే తనని వెంటాడి వుంటారు.

తను గమనించలేదు.

చక్రపాణికి తనమీదే కోపం వచ్చింది.

అత్తల డబ్బును తీసుకువెళుతూ తను తగినంత కేర్ తీసుకోలేదు. తన నిర్లక్ష్యానికి ఇదే శిక్ష.

చక్రపాణి ఆలోచనలు చెదిరిపోయాయి.

కారు పక్కనే నిలబడిన ముగ్గురు గూండాలు కేకలు పెడుతూ అరిచి దూరంగా పడిపోయారు.

మోటార్ సైకిల్ చప్పుడు వినపడుతోంది. ఎవరో యువకుడు దానిమీద వున్నాడు.

కిందపడిన ముగ్గురూ లేచి అతనిమీదకు వచ్చారు. అతను దిగకుండానే కాళ్ళతో వాళ్ళని తన్నాడు. మళ్ళీ దూరంగా పడ్డారు వాళ్ళు.

చక్రపాణి ఆశ్చర్యంగా అతడిని చూస్తున్నాడు. ఆయనకు ఓ సినిమా చూస్తున్నట్టుగా వుంది.

ఆ ముగ్గురూ అతనితో పోరాడలేకపోయారు. గబగబా కార్లోకి ఎక్కి రివ్వున దూసుకుపోయారు.

"ఎవరు నువ్వు? నీకెలా కృతజ్ఞత చెప్పుకోవాలో తెలీటంలేదు" అన్నాడు చక్రపాణి ధైర్యంగా కార్లో నించి దిగి నిలబడి.

నవ్వాడతను.

"అన్యాయాన్ని, దోపిడీని నేను సహించలేను. అన్యాయం, దౌర్జన్యం యెక్కడ జరుగుతున్నా నేను దాన్ని ఎదుర్కొంటాను" అన్నాడు.

"నీ పేరు?" చక్రపాణి అడిగాడు.

"ఆనంద్."

"ఏం చేస్తున్నావు?"

"శ్రీకాంత్ ఆటోమొబైల్ ఇంజనీరింగ్ కంపెనీలో పనిచేస్తున్నాను."

"ఇలా రోడ్డుమీదనే నీతో మాట్లాడటం న్యాయం కాదు. మా ఇంటికి వెళదాం."

అతను నవ్వి "ఇంకా మీకు ఆ గూండాల గురించి భయంగా వుందా?" అనడిగాడు.

"అవును. మళ్ళీ ఎక్కడైనా వాళ్ళు నన్ను ఎదుర్కోవచ్చు. అంతే కాదు. నువ్వు మా ఇంటికి రావాలి.... నా డబ్బును, ప్రాణాలను కాపాడిన నిన్ను నా కుటుంబ సభ్యులకు పరిచయం చెయ్యాలి."

"మీ కోరికను కాదనలేక పోతున్నాను—పదండి" అన్నాడు ఆనంద్ మోటార్ సైకిలును స్టార్టు చేస్తూ—

ఒక్క నిమిషం తర్వాత చక్రపాణి కారు ముందుకు కదిలింది. ఆ వెనుకే ఆనంద్ కారును అనుసరించాడు తన వాహనంమీద,

2

సినిమా హీరోలా వున్నాడు—అనుకుంది రాధ—ఆనంద్‌ను చూడగానే.

ఆమె చక్రపాణి కూతురు. వయసు ఇరవై. బియ్యే చదువుతోంది. ఆమె అందం అపురూపమైనది.

చక్రపాణి అతన్ని తన భార్యకీ కూతురుకీ పరిచయం చేశాడు. ఆనంద్ సాహసం గురించి కూడా ఆయన వాళ్ళకి చెప్పాడు.

అప్పుడు రాధ మిలమిల మెరిసే కళ్ళతో అతనికి కృతజ్ఞతలు చెప్పుకున్నది.

ఓ పదినిమిషాలు ఆ ముగ్గురూ ఆనంద్‌ని అభినందించారు. ఆ తర్వాత అతను వెళ్ళిపోతానని చెప్పాడు.

కాని—ఆ ముగ్గురూ అందుకు ఒప్పుకోలేదు.

"పెళ్ళి కాలేదని — ఒంటరిగానే వుంటున్నానని చెప్పావు. అలాంటి నీకు ఈ రాత్రి ఎక్కడ గడిపినా ఒక్కటే. అందుకు నువ్వు ఈ రాత్రి మా ఆతిథ్యం పొంది ఇక్కడే నిద్రపోక తప్పదు" అన్నాడు.

ఆయన భార్యకూడా అలాగే అన్నది.

తల్లిదండ్రులను సపోర్టు చేసింది రాధ.

వాళ్ళ బలవంతంమీద ఆ రాత్రి అక్కడే వుండి పోవటానికి ఒప్పుకున్నాడు ఆనంద్.

తొమ్మిది గంటలు అవుతున్నప్పుడు నలుగురూ భోజనాలు చేశారు. మరో గంటసేపు రాధ టేప్ రికార్డర్‌లో తను పాడి రికార్డు చేసిన పాటలను అతనికి వినిపించింది.

ఆనంద్ ఆ పాటలు విని ఆమెను మెచ్చుకున్నాడు.

చక్రపాణి వెళ్ళి పడుకున్నాడు.

ఆయన భార్య లేచి నిల్చుని "పదిగంటలు దాటింది. ఇంక పడుకో....అతనుకూడా నిద్రపోతాడు" అన్నది కూతురుతో.

అయిష్టంగానే తల్లితో వెళ్ళిపోయింది రాధ.

భోజనాలు అవటంతోనే ఆనంద్ కి ఏ గదిలో పడక ఏర్పాటు చేసిందీ చెప్పాడు చక్రపాణి.

ఆనంద్ ఆ గదిలోకి వెళ్ళిపోయాడు.

ఫోంబెడ్ మెత్తగా వుంది.

ఆ గదిలో రంగురంగుల తైలవర్ణ చిత్రాలు వున్నాయి. వాటిల్లో ఏటి ఒడ్డున కూర్చున్న యువతి బొమ్మ అతడికి బాగా నచ్చింది.

ఆ యువతి రాధలా వుంది.

అతను కళ్ళు మూసుకున్నాడు. ఏవో ఆలోచనలు అతని మెదడులో గిర్రున తిరుగుతున్నాయి.

చాలా సేపటివరకూ అతను అసహనంగా గడిపాడు. ఏదో గదిలోనించి గడియారం పన్నెండుగంటలు కొట్టింది.

ఆనంద్ చేతికి వున్న గడియారంలో టైము తెలుసుకున్నా అతను ఆ గంటలను లెక్కించాడు.

బెడ్ మీదనించి లేచాడు ఆనంద్.

ప్యాంటు జేబులోనించి మత్తుమందు వున్న సీసా తీశాడు. అందులో ద్రవాన్ని కర్చీఫ్ మీదకు వంచాడు.

గదిలోనించి బయటకు వచ్చి చక్రపాణి పడుకున్న గది దగ్గరకు వెళ్ళాడు.

నెట్టగానే తెరుచుకుంది తలుపు.

నవ్వుకున్నాడు ఆనంద్.

ఓ హీరో ఇంట్లోనే వున్నాడని బోల్టు వేసుకోకుండా పడుకున్నాడు-యెంత ధైర్యం.

కాని— ఈ హీరో ఓ దొంగని తెలిస్తే?

పిల్లిలా లోపలకు నడిచాడు.

రెండు నిమిషాల్లో చక్రపాణికి స్పృహతప్పించాడు. దిండుకింద వున్న ఐరన్ సేఫ్ కీస్ తీసుకున్నాడు.

పక్కనే వున్న గదిలో చక్రపాణి భార్య, రాధ నిద్రపోతున్నారు. ఆ గదిలోనే ఐరన్ సేఫ్ కూడా వుంది.

ఆనంద్ ఆ గదిలోకి ప్రవేశించాడు.

డబుల్ కాట్ మీద ఇద్దరూ పడుకున్నారు. వెల్లకింతలా పడుకుంది రాధ. నిద్రలో ఆమె గుండెలు చిన్నగా ఎగిరిపడుతున్నాయి.

ఆమెకూడా స్పృహ పోగొట్టిన తర్వాత రెండు నిమిషాలు రాధ అందాన్ని చూస్తూ అక్కడే నిలబడి పోయాడు.

ఆ తర్వాత తన కర్తవ్యం గుర్తొచ్చింది.

క్షణాలమీద సేఫ్ తెరిచాడు.

అందులో సూట్కేసు కనిపించింది. దాన్ని తెరిచాడు. మూడు లక్షల ఇరవై వేలు వున్నాయి. సేఫ్‌లో మరో యాభై వేలు కేష్ వుంది. బంగారం వుంది. అంతా సూట్కేసులో సర్దుకున్నాడు ఆనంద్.

సేఫ్‌ను మూసి మరోసారి రాధ అందాన్ని చూసి బయటకు వచ్చాడు. తిరిగి చక్రపాణి గదిలోకి వెళ్ళి తాళంచెవులను ఆయన దిండుకిందనే వుంచాడు.

సూట్కేసుతో తన గదికి వచ్చాడు. కిటికీలోనించి బయటకు గేటు కేసి చూశాడు.

గూర్ఖా కునికిపాట్లు పడుతున్నాడు.

వాడ్ని స్పృహ తప్పించటం సమస్యకాదు.

ఐదునిమిషాల తర్వాత ఆనంద్ కిందకు దిగివచ్చాడు.

పోర్టికోలోనే కారు ఆగి వుంది.

దాని పక్కనే మోటార్ సైకిలు వుంది.

సూట్కేసు మోటార్ సైకిలుమీద వుంచి కారు పక్కగా ఒంగి నడిచి క్రోటన్ మొక్కల వెనక్కు వెళ్ళాడు.

మొక్కల వెనుకే నడుస్తూ గూర్ఖా వెనుకవైపు చేరుకున్నాడు. సన్నగా గుర్రుపెడుతున్నాడు గూర్ఖా.

మత్తుమందు కర్చీఫ్‌తో వాడికి స్పృహ తప్పించి మొక్కల వెనక్కు లాగాడు.

రోడ్డు నిర్మానుష్యంగా వుంది.

ఎక్కడో దూరంగా వంతెనమీద రైలు నెమ్మదిగా వెళుతున్న చప్పుడు వినపడుతోంది.

గేటు తెరిచాడు ఆనంద్.

మోటార్ సైకిలును స్టార్టు చెయ్యకుండా నడిపించుకు వచ్చి గేటు దాటించాడు. తర్వాత గేటుమూసి కొంత దూరం వెళ్ళిన తర్వాత మోటార్ సైకిలును స్టార్టుచేశాడు.

3

అందరికంటే ముందు రాధకి మెలకువ వచ్చింది. బెడ్ మీద నించి లేవగానే ఆమెకు ఆనంద్ గుర్తుకు వచ్చాడు.

అతడిని చూడాలనిపించింది. వెంటనే అతని గదిలోకి వెళ్ళింది.

ఖాళీగా వున్న బెడ్ కనిపించింది.

ఆమెకు ఆశ్చర్యం కలిగింది. ఎవరికీ చెప్పకుండా ఆనంద్ వెళ్ళిపోయాడా? అలా ఎందుకు వెళ్ళాడు?

ఆనంద్ వెళ్ళివుంటే తప్పక గూర్ఖా చూసి వుంటాడు అతన్ని.

రాధ మెట్లు దిగి కిందకు వెళ్లింది. గేటు దగ్గర గూర఼్ా కనిపించలేదు. ఇంకొంచెం పరిశీలనగా చూసిన తర్వాత బోర్లా పడుకుని క్రోటన్ మొక్కల వెనగ్గా గూర఼్ా కనిపించాడు.

అతడిని లేపింది.

గూర఼్ా లేచి కంగారుగా ఆమెను చూశాడు.

"ఇదా నువ్వు చేస్తున్న ఉద్యోగం?" కోపంగా అడిగింది.

"క్షమించండమ్మా...." అంటూ రాత్రి ఎవరో తనకి మత్తుమందులో స్ప్రహ పోగొట్టినట్టుగా చెప్పాడు.

"ఆనంద్ మోటార్ సైకిలుమీద వెళ్ళటం నువ్వు చూడలేదా?"

"లేదు."

రాధ మనసు కీడు శంకించింది.

వెంటనే రివ్వున లోపలకు పరుగుదీసింది.

తండ్రినీ—తల్లినీ నిద్ర లేపింది.

ఆయన లేస్తూనే "ఏం జరిగింది?" అనడిగాడు.

చెప్పింది.

"వాట్! గూర఼్ాను ఎవరో స్ప్రహ తప్పించారా?"

"అవును డాడీ.... ఆనంద్ ఇంట్లో లేడు. వెళ్ళిపోయాడు."

ఏదో గుర్తుకు వచ్చి చక్రపాణి దిండు పైకెత్తి చూశాడు. కీస్ అలాగే వున్నాయి.

గబగబా వాటిని తీసుకువెళ్ళి ఐరన్ సేఫ్ తెరిచాడు.

"మైగాడ్!" కెవ్వున అరిచాడు.

సూట్కేసు లేదు.

ఆ తర్వాత అందులో వున్న డబ్బు, నగలు పోయినట్టు

తెలుసుకున్నాడు.

"మనం మోసపోయాం" అన్నది ఆయన భార్య.

"అవును. మనింటికి వచ్చిన మనిషి హీరో కాదు. ఆ వేషంలో వున్న దొంగ" అన్నది రాధ.

అలా అంటున్నప్పుడు ఆమె కళ్ళముందు ఆనంద్ రూపం కదిలింది. ఎందువల్లనో అతనిమీద ఆమెకు కోపం రాలేదు.

"డామిట్ .... చాలా తెలివిగా నన్ను చీట్ చేశాడు" అన్నాడు చక్రపాణి అక్కడే కూలబడి.

"ఇంకా ఆలోచిస్తారేమిటి? ముందు పోలీసులకు ఫోన్ చెయ్యండి" అన్నది భార్య.

ఆయన నీరసంగా లేచి వెళ్ళి ఫోన్ అందుకున్నాడు.

పోలీసుస్టేషన్‌కు డయల్ చేశాడు.

4

క్రితం రోజు సాయంత్రంనించీ ఉదయం వరకూ జరిగింది చెప్పాడు చక్రపాణి.

"అంతా సినిమాలో జరిగినట్టుగా వుంది. నో డౌట్. అతనే దొంగ" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ మహేంద్ర.

"ఇప్పుడు నాకు అనిపిస్తోంది ఇన్‌స్పెక్టర్ .... సాయంత్రం ముగ్గురు గూండాలు నన్ను బెదిరించటం కూడా ఇందులో పార్టు ఐవుంటుంది" అన్నాడు చక్రపాణి.

"యస్. తప్పకుండా. ఇదంతా ఓ పెద్ద ముఠా .... వాళ్ళు చాలా తెలివిగా ఇలాంటి దొంగతనాలు చేస్తారు. ఇలాంటి టక్కరి దొంగలు ఆ ముఠాలో చాలామంది వుంటారు. ఇంతకీ అతనెలా వుంటాడో వర్ణించి చెప్పండి."

చక్రపాణి — ఆనంద్‌ని చాలా క్లియర్‌గా వర్ణించి

చెప్పాడు. అన్నీ నోట్ చేసుకున్నాడు మహేంద్ర.

"అతను ఉపయోగించిన మోటార్ సైకిలు నెంబర్ చెప్పండి."

"సారీ.... నేను గమనించలేదు."

ఎన్ని లక్షలు పోయాయో ఇన్‌స్పెక్టర్‌కు చెప్పాడు చక్రపాణి. రిపోర్టు రాసి ఇచ్చాడు.

"ఒక్క విషయం వండర్‌గా వుంది. మీరు లక్ష రూపాయలు బేంక్‌నించి డ్రా చేసి తీసుకువస్తున్నట్టు అతనికెలా తెలుసు?" అడిగాడు మహేంద్ర.

"ఇలాంటి దొంగలు బేంక్ దగ్గరే వుండి పెద్ద మొత్తాల్లో డబ్బు డ్రా చేసేవాళ్ళను గమనిస్తూ వుంటారని నా ఉద్దేశం."

"అంతేనంటారా? బేంక్‌లో ఎవరైనా ఆ ముఠాకు సంబంధించిన ఉద్యోగి వున్నాడేమో."

"ఏమో! నాకు తెలీదు."

"ఆల్ రైట్. మిగిలిన విషయాలు నేను దర్యాప్తు చేసి తెలుసుకుంటాను. రాత్రి అతను ఉపయోగించిన వస్తువులను మీరు కదల్చకండి. నేను వేలిముద్రల నిపుణుడ్ని పంపుతాను. ఆ దొంగను పట్టుకోటానికి వేలిముద్రలు ఉపయోగపడవచ్చు" అని చెప్పి ఇన్‌స్పెక్టర్ వెళ్ళిపోయాడు.

5

హోటల్ డ్రీమ్ ఫ్లవర్ —

రంగు రంగుల దీపాలతో అలంకరించబడి వుంది.

రకరకాల కార్లతో కాంపౌండ్ నిండిపోయి వుంది.

టాక్సీల్లో, ఆటోరిక్షాల్లో రంగు రంగుల దుస్తులు ధరించిన మనుషులు దిగుతున్నారు.

ఆ రోజు జానకీదేవి బర్తుడే పార్టీ హోటల్ డ్రీమ్ ఫ్లవర్‌లో జరుగుతోంది. డ్రీమ్ ఫ్లవర్ నగరంలో వున్న ఫైవ్ స్టార్ హోటళ్ళన్నింటిలో మరింత కాస్ట్లీ హోటల్.

జానకీదేవి కోటీశ్వరుడు భవానీ ప్రసాద్ భార్య. ఆమెకు యాభై యేళ్ళు నిండుతున్నా ముప్పయ్‌అయిదేళ్ళ మనిషిలాగే వుంది.

ఆమె భర్తతో కలసి ఎంట్రన్స్ దగ్గరే నిలబడి అతిధులను రిసీవ్ చేసుకుంటోంది.

లోపల అతిధులంతా ఒకరితో ఒకరు జంటలుగా నవ్వుతూ కబుర్లు చెప్పుకుంటున్నారు పానీయాలు సేవిస్తూ.

సన్నని మ్యూజిక్ నెమ్మదిగా వినిపిస్తోంది.

టాక్సీ డ్రీమ్ ఫ్లవర్ ముందు ఆగింది.

అందులోనించి డ్రీమ్ గర్ల్‌లాంటి ఇరవై యేళ్ళలోపు వయసున్న చక్కనిచుక్క దిగింది.

హేండ్ బ్యాగ్ తెరిచి డబ్బుతీసి ఫేర్ చెల్లించి హోటల్లోకి నడిచింది వయ్యారంగా.

అధునాతనంగా అలంకరించుకుంది.

ఎర్రటి ఆమె పెదవులు ఆహ్వానిస్తున్నట్టున్నాయి. ఆమె కళ్ళు మత్తుగా, ఆమె చూపులు మగవాళ్ళను కవ్విస్తున్నట్టుగా వున్నాయి.

ఆమె చేతిలో బుకే వుంది.

"విష్‌యు మెనీ హాపీ రిటర్న్స్ ఆఫ్ ది డే" అని చిరునవ్వులు చిందిస్తూ జానకీదేవికి బుకే అందించింది ఆమె.

"థాంక్ యూ" అన్నది జానకీదేవి కృతజ్ఞతగా.

ఆమె ఎవరో జానకీదేవికి తెలీదు. కాని తన కుమార్తె

స్నేహితురాలు అయివుంటుందని అనుకున్నది.

భవానీప్రసాద్ ఆమె అందాన్ని కళ్ళతోటే ఆస్వా దించాడు.

ఆమె ముందుకు వెళుతూ ఒక్కసారి జానకీదేవి మెళ్లో వున్న రత్నాల హారాన్ని చూసింది.

వాళ్ళని దాటి వెళ్ళిపోయింది.

అంతా ఆమెకు కొత్తవారే .... ఐనా ఒక్కసారి అందరినీ కలియజూసింది. ఎవ్వరూ పరిచయస్తులుగా కనిపించలేదు.

తేలిగ్గా గాలి పీల్చుకుంది.

ఒకచోట నిలబడిందామె.

బాయ్ ట్రేలో డ్రింకులు తీసుకువచ్చి ఆమె ముందు వినయంగా నిల్చున్నాడు.

ఓ బాటిలును తీసుకుంది.

స్ట్రాతో నెమ్మదిగా పీలుస్తూ సంగీతం వింటోంది.

ఎంతోమంది మగవాళ్ళ కళ్ళు తనమీద వున్నాయని ఆమెకు తెలుసు.

వాచీ చూసుకుంది.

ఎనిమిది గంటలు కావస్తోంది.

సంగీతంలో వేగం పెరిగింది.

అతిథులంతా రావటం ఆగిపోయిన తర్వాత జానకీదేవి బర్తుడే కేక్‌ను కట్ చేసింది కొవ్వొత్తులను ఆర్పి.

అంతా చప్పట్లు కొట్టారు.

"హేపీ బర్తుడే టూయూ—" అంటూ రాగాలు తీశారు.

ఓ పక్కగా నిలబడి అందరినీ గమనిస్తోంది ఆమె—

తర్వాత ఓ సాంస్కృతిక కార్యక్రమం మొద

లయ్యింది.

క్లాసిక్ డాన్స్—

అతిథులంతా కుర్చీల్లో కూర్చున్నారు.

ముందు వరుసలో భవానీప్రసాద్—జానకీదేవి కూర్చున్నారు. జానకీదేవికి సరిగ్గా వెనుక ఆ చక్కని చుక్క కూర్చుంది.

నృత్యం జరుగుతోంది.

రంగు రంగుల దీపాలకాంతి ఆమె హావభావాలకు అనుగుణంగా ఆ నర్తకీమణిమీదకు ఫోకస్ చెయ్యబడుతోంది.

ఆసక్తిగా చూస్తున్నారు అంతా—

కాని—ఆమె ఆ నృత్యాన్ని చూడటంలేదు. జానకీదేవి మెడలో వున్న రత్నాలహారాన్నే చూస్తోంది.

నిమిషాలు గడుస్తున్నాయి.

నెమ్మదిగా హేండు బ్యాగ్‌లోనించి ఏదో వస్తువును తీసి చిన్నగా కిందికి వదిలింది. దాన్ని కాలితో చిన్నగా జానకీదేవి కాళ్ళకిందకు నెట్టింది.

మూడు నిమిషాలు గడిచాయి.

ఉన్నట్టుండి కెవ్వున అరిచి వెనక్కి విరుచుకు పడింది జానకీదేవి.

"ఏమయ్యింది?" భవానీప్రసాద్ అడిగాడు కంగారుగా.

అంతా ఒక్కసారిగా నిల్చున్నారు.

"పాము....పాము" అరుస్తోంది ఆమె—

కొంతమంది భయంగా కుర్చీలమీదకు యెక్కి నిలబడ్డారు. ఒకరిమీద ఒకరు పడ్డారు.

నృత్యం ఆగిపోయింది.

ఎవరో కిందికి ఒంగిచూశారు.

రబ్బరు పాము కనిపించింది. అది నిజమైన పాములాగే వుంది చూడగానే.

ఒక యువకుడు దాన్ని పైకెత్తి పట్టుకొని "భయ పడకండి.. ఇది రబ్బరు పాము" అన్నాడు పెద్ద హీరోలా.

"రబ్బరు పామును ఎవరు తీసుకువచ్చారు?"

"ఎవడో అల్లరిబాబు తీసుకువచ్చి వుంటాడు. దయ చేసి అంతా కూర్చోండి" అన్నాడు భవానీప్రసాద్.

కూర్చున్నారు.

నృత్యం మొదలైంది.

"నిజంగా పాము అనే అనుకున్నాను. చాలామందిని భయపెట్టాను" అన్నది జానకీదేవి భర్తతో—

"ఇట్సాల్ రైట్ .... డాన్స్ చూడు" అన్నాడు ముందుకు చూస్తూ—

మరో ఐదునిమిషాలు గడిచాయి.

మళ్ళీ కెవ్వున అరిచింది జానకీదేవి.

"మళ్ళీ పాము వచ్చిందా?" ఎవరో వెనుకనించి పరి హాసంగా అడిగారు.

"కాదు.... నా రవ్వల హారం పోయింది" కంపిస్తున్న గొంతుతో అన్నది జానకీదేవి.

అంతా బిగుసుకు పోయారు.

"మై గాడ్ .... ఇటీజ్ టూ మచ్" అన్నాడు భవానీప్రసాద్ భార్యమొహంకేసి చూస్తూ.

మళ్ళీ నృత్యం ఆగిపోయింది.

"ఎలా పోయింది? ఎప్పుడు పోయింది?" ఎవరో అడిగారు.

భవానీప్రసాద్ జవాబు చెప్పలేదు.

గబగబా ఫోన్ దగ్గరకు నడిచాడు. పోలీసులకు ఫోన్ చేశాడు.

ఐదునిమిషాలు మాట్లాడి తిరిగివస్తూ "క్షమించండి.... దయచేసి యెవ్వరూ వాళ్ళ సీట్లలోనించి కదలొద్దు.... కొంచెంసేపట్లో పోలీసులు వస్తారు. నాలుగు లక్షలు విలువచేసే రత్నాల హారం పోయింది. ఇలా జరిగినందుకు చింతిస్తున్నాను" అన్నాడు.

నిశ్శబ్దం.

నృత్యం ఎప్పుడో ఆగిపోయింది.

భయంగా ఒకరినొకరు చూసుకున్నారు.

హాలునిండా దీపాలు వెలుగుతున్నాయి.

హోటల్ మేనేజర్ పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చాడు. భవానీప్రసాద్‌తో యేదో మాట్లాడాడు.

ఆయన విసుక్కున్నాడు.

"మీ హోటల్లో ఇలా జరుగుతుందని అనుకోలేదు" అన్నాడాయన.

"ఐయామ్ ఎక్స్ట్రీమ్లీ సారీ....వచ్చిన అతిథులంతా గౌరవ మర్యాదలు కలవాళ్ళు....అలాంటి వాళ్ళలో దొంగలు కూడా వుంటారని ఎవరు వూహించగలరు?" అన్నాడు నొచ్చుకుంటూ—

గుసగుసలు వినిపిస్తున్నాయి.

బయట పోలీసు జీపు ఆగింది. ఇన్‌స్పెక్టర్ మహేంద్ర కొంతమంది కానిస్టేబుళ్ళు లోపలకు వచ్చారు.

ఇన్‌స్పెక్టర్‌కు ఎదురు వెళ్ళాడు మేనేజర్.

వస్తూనే ఎంట్రెన్స్ దగ్గర నలుగురు కానిస్టేబుల్స్‌ను వుంచాడు మహేంద్ర.

భవానీప్రసాద్ — మహేంద్రతో కొన్ని నిమిషాల క్రితం జరిగిన సంఘటన గురించి చెప్పాడు. ఆ రబ్బరు పామును కూడా చూపించాడు.

"జానకీదేవిగారి వెనుక యెవరు కూర్చున్నారు?" అడిగాడు యిన్‌స్పెక్టర్.

చూశాడు ఆయన.

ఆ చుక్కని చుక్క కూర్చున్న కుర్చీ ఖాళీగా వుంది.

"ఇక్కడ కూర్చున్న అమ్మాయి యేమయ్యింది?" అడిగాడాయన ఆ పక్కనే వున్న ఇద్దరు వయసుమళ్ళిన స్త్రీలను.

"రబ్బరు పాము గొడవ జరిగినప్పుడు వెళ్ళిపోయింది. ఆ తర్వాత రాలేదు."

"ఐతే ఆమే ఆ హారాన్ని కాజేసివుంటుంది" అన్నది జానకీదేవి

"అవును. సందేహంలేదు" అన్నాడు భవానీప్రసాద్.

"ఎవరామె? ఎలా వుంటుంది? మీకు తెలుసా?" అడిగాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

"ఎవరో తెలీదు. అందంగా వుంది. ఒంటరిగానే వచ్చింది" అంటూ ఆమె అందాన్ని వర్ణించి చెప్పాడు భవానీప్రసాద్.

"ఈ సంఘటనతో నా పరువు కొంత పోయింది. ఇలా జరుగుతుందనుకుంటే ఆ రత్నాల హారాన్ని బయటకు తీసేవాళ్ళం కాదు. నాలుగు లక్షల ఖరీదు చేస్తుంది."

"వర్రీ అవకండి .... ఎక్కడ వున్నా ఆ హారాన్ని సంపాదించే తీసుకొస్తాను."

"థాంక్స్" అన్నాడు భవానీప్రసాద్.

సోదా చెయ్యబడి బయటకు వెళుతున్న గౌరవనీయు

లైన అతిథులను అనుమానంగా చూస్తోంది జానకీదేవి.

అప్పటికే చక్కనిచుక్క గూటికి చేరుతుంది.

6

రాధ కారు డ్రయివ్ చేస్తోంది, ఆమె పక్కనే ఆమె క్లోజ్ ఫ్రెండ్ శకుంతల కూర్చుని వుంది. వెనుక సీట్లో మరో ఇద్దరు ఫ్రెండ్స్ కూర్చుని బయటకు చూస్తున్నారు.

పరిసరాలు దాటిపోతున్నాయి.

నగరానికి ఇరవై కిలోమీటర్ల దూరంలో వున్న ఓ ఊళ్ళో ఓ స్నేహితురాలి మేరేజ్ డే పార్టీకి వెళ్ళి తిరిగి వస్తున్నారు.

చీకటి పడబోతున్నది.

రోడ్డుకు రెండువైపులా పచ్చని పొలాలు అక్కడక్కడ ఎత్తుగా పెరిగిన చెట్లు—పొదలు కొంచెం దూరంలో కొండలు ఎత్తుగా కనపడుతున్నాయి.

ప్రకృతి అందాల గురించి మాట్లాడుకుంటున్నారు వాళ్ళు. అప్పటికి వాళ్ళు పదికిలోమీటర్లు ప్రయాణం చేశారు.

రోడ్డు సరిగా లేకపోవటంతో నెమ్మదిగా నడుపుతోంది రాధ కారును.

"ఇంత స్వచ్ఛమైన గాలిని నగరంలో మనం పొందలేం" అన్నది శకుంతల.

"అవును, నగర వాతావరణం కలుషితమైనది" అన్నది రాధ.

"ఇంతకీ మీ ఇంట్లో లక్షలు దోచుకుపోయిన దొంగ ఆచూకీ ఏమైనా తెలిసిందా?" అడిగిందో స్నేహితురాలు అప్పుడే గుర్తుకు వచ్చి.

"లేదు....ఇన్‌స్పెక్టర్ మహేంద్ర ఎలాగైనా ఆ

దొంగను పట్టుకుంటానని గట్టిగా చెబుతున్నాడు. 'టక్కరి దొంగ' శీర్షికతో పేపర్లో వచ్చిన మా ఇంట్లో దొంగతనం కేసు చాలామందిని ఆశ్చర్యంలో ముంచింది" అన్నది రాధ డ్రయివ్ చేస్తూ—

"అవును. ఈ రోజు పేపర్లో 'చక్కని చుక్క చోరీ' అనే పేరుతో వచ్చిన ఇంకో వార్త చదివావా?" అడిగింది శకుంతల.

"చదివాను. అందమైన అమ్మాయి నాలుగు లక్షలు ఖరీదుచేసే రత్నాల హారాన్ని కోటీశ్వరుడి భార్య మెళ్ళోనించి కొట్టేసిందట."

"చిత్రమైన దొంగతనాలు .... దేశంలో దొంగలు ఎక్కువైనారు" ఓ యువతి అన్నది భయంగా.

ఆమె అలా అన్నప్పుడే వున్నట్టుండి ఎంబాసిడర్ కారు వేగం తగ్గిపోయి ఆగిపోయింది.

"ఏమయ్యింది?" అడిగింది శకుంతల.

"ఏమో!" అని మళ్ళీ స్టార్టు చేసింది.

బరబరమని చప్పుడయ్యింది కాని స్టార్టుకాలేదు.

కొంచెంసేపు ప్రయత్నించి కారు దిగింది రాధ.

ఆమెతో వాళ్ళుకూడా దిగారు.

బోనెట్ పైకెత్తి వంగి లోపలకు చూసింది.

ఆమెకు ఏమీ అర్థంకాలేదు.

"నీకు రిపేర్ తెలుసా?"

"నా మొహం .... డ్రయివింగ్ ఒక్కటే తెలుసు. మైనర్ రిపేర్ కూడా తెలీదు. ఐనా ఈ కారు ఇలా ఆగిపోతుందని ఎవరనుకున్నారు?" అన్నది విసుగ్గా.

"ఇప్పుడేమిటి చెయ్యటం?"

"డాన్స్" నవ్వుతూ అన్నది.

మిగిలినవాళ్లు కూడా వచ్చారు.

చీకట్లు ముసురుకుంటున్నాయి.

దూరంగా చెట్లమీద ఏవో పిట్టలు పెద్దగా అరుస్తున్నాయి.

సరిగ్గా అప్పుడే ఏదో మోటార్ సైకిల్ వెనకవైపు నించి వస్తున్న చప్పుడు వినపడింది.

నలుగురూ వెనక్కు తిరిగి చూశారు.

దూరంనించి వస్తున్న మోటార్ సైకిలు దగ్గరవుతోంది.

"ఎవరో వస్తున్నారు. అతనికి కారు మెకానిజం తెలిస్తే బావుండు" అన్నది రాధ.

మోటార్ సైకిలు దగ్గరకు వచ్చి ఆగిపోయింది. దాని మీద ఓ ముప్పయ్యేళ్ళ యువకుడు వున్నాడు.

నల్లటి ప్యాంటులో ఎర్రటి టీ షర్టు టక్ చేశాడు. సన్నని మీసాలు....కొంచెం గుబురుగా పెరిగిన గడ్డం. కళ్ళకు పలుచని తెల్లని ప్రొటెక్షన్ అద్దాలు.

"ఏమయ్యింది? ఎనీ ట్రబుల్?" అడిగాడు.

అతడినే చూస్తోంది రాధ.

అందంగా వున్నాడు.

"అవును. కారు ఆగిపోయింది. ఏదో చిన్న ట్రబుల్. మీకు మెకానిజం తెలిస్తే ఒకసారి చూడండి" అన్నది శకుంతల.

"ఏమిటే అలా అయిపోయావ్?" అన్నది ఓ ఫ్రెండ్ రాధని.

"ఏమీ లేదు. ఈయన్ని యెక్కడో చూసినట్టు వుంటేనూ" అన్నది రాధ.

"నన్నా .... భలేవారే .... ఏ కాలేజీలోనో చూసి వుంటారు."

"మీరు స్టూడెంటా?!" అడిగింది.

"అవును. లైఫ్ స్టూడెంటును."

"అదేమిటి? అదో కోర్సు వుందా?"

"వుంది. అదే జీవితం" నవ్వేడు.

"గుడ్ జోక్...." అంతా నవ్వారు.

కాని రాధ నవ్వలేదు.

అతను లోపలకు వంగి పరీక్షగా చూశాడు.

ఐదు నిమిషాలు గడిచాయి.

చిన్నగా నిట్టూర్చాడు. అలా నిట్టూరుస్తూనే తలతిప్పి రాధని చూశాడు.

ఆమె అతడినే చూస్తోంది.

"కొంపతీసి నేను నిజంగానే మీకు తెలుసా?" నవ్వుతూ అడిగాడు.

ఆమె కంగారుపడి "తెలుసున్న మనిషనే అనిపిస్తోంది" అన్నది.

"ఊ....ఇప్పుడు స్టార్టు చెయ్యండి."

రాధ కార్లో కూర్చుని స్టార్టు చేసింది.

బరబర చప్పుడుతో స్టార్టు అయ్యింది.

అమ్మాయిలు సంతోషంతో అరిచారు.

కాని రాధ అరవలేదు—సంతోషంతో.

అతడి ఎడమ కణతమీది నల్లని పుట్టుమచ్చ ఆమెకు పరిచయమైనదిగా అనిపిస్తోంది.

హఠాత్తుగా గుర్తొచ్చింది.

అవును, ఆనంద్!

మై గాడ్! ఇతను ఆనందేనా??

క్రిందికి దిగింది.

"మీరు ఆనంద్‌లా వున్నారు" అన్నది గబుక్కున.

"ఆనంద్ ఎవరు? మీ బాయ్ ఫ్రెండా?" అడిగా డతను నవ్వుతూ—

వాళ్ళు నవ్వారు.

"కాదు. ఒక దొంగ...."

"చంపేశారు. ఒక దొంగకీ నాకూ పోలికలా.... కొంపతీసి పోలీసులకు పట్టించేరు" అన్నాడు జేబులోంచి సిగరెట్ పాకెట్ - లైటర్ బయటకుతీస్తూ-

సరిగ్గా అప్పుడే అతని జేబులోనించి ఓ చిన్న కార్డు కిందపడటాన్ని రాధ గమనించింది.

సిగరెట్టు వెలిగించుకొని "ఓకె.... బై.... జాగ్రత్తగా వెళ్ళండి. చీకటిపడుతోంది. అంతా అందమైన అమ్మాయిలు" అంటూ అతను మోటార్ సైకిలును స్టార్టు చేసి రివ్వున ముందుకు దూకించాడు.

"థాంక్యూ యంగ్ మాన్" అరిచారు ముగ్గురు అమ్మాయిలు వెనుకనించి.

కార్లో ఎక్కి స్టార్టుచేసింది రాధ మౌనంగా. వాళ్ళు కూడా ఎక్కారు.

పక్కనే వున్న హాండ్ బాగ్ అందుకొని అందులో చిన్న స్లిప్ తీసి బాల్ పెన్ తో 'ఎమ్.జడ్.ఎక్స్. 4114' అని రాసింది

"ఏమిటే రాస్తున్నావ్?"

"అతను ఎక్కి వెళుతున్న మోటార్ సైకిలు నెంబరు."

"ఎందుకు?"

"ఎందుకంటే మా ఇంట్లో లక్షలు కాజేసిన టక్కరి దొంగ ఆనంద్ అతనే."

ఒక్కసారి భయంతో నోరు తెరిచారు వాళ్ళంతా.

"రియల్లీ" అన్నది శకుంతల.

"నిజం....అతన్ని నేను గుర్తించాను. కాని అతను ప్రస్తుతం ఆ గడ్డాన్ని అతికించుకొని తన వేషాన్ని మార్చుకున్నాడు" అంటూ నే డోర్ తెరుచుకొని గబుక్కున కిందకు దిగింది.

ఒక్క నిమిషం వెతికి కిందనించి చిన్న కార్డును తీసింది.

"ఏమిటి?"

అతని జేబులోనించి కిందపడింది.

దానిమీద ఏదో అడ్రసు వుంది.

"మనం త్వరగా వెళ్ళాలి....ఎలాగైనా అతడిని పోలీసులకు పట్టించాలి" అంటూ యాక్సిలేటర్‌ను నొక్కింది రాధ.

ముందుకు దూకింది కారు.

ఇరవై నిమిషాల్లో రాధ కారును ఇంటిముందు ఆపి గబగబా లోపలకు పరిగెత్తింది.

చక్రపాణి భార్యతో మాట్లాడుతున్నాడు.

తండ్రితో జరిగినదంతా చెప్పింది.

"ఏమిటీ....నువ్వు ఆనంద్‌ను చూశావా?"

"అవును డాడీ - అతను మారువేషంలో వున్నాడు. ఐనా నేను గుర్తుపట్టాను. ఇదిగో అతని మోటార్ సైకిలు నెంబర్ నోట్ చేసుకున్నాను."

"గుడ్ .... తెలివైనదానివి. ఇప్పుడే ఇన్‌స్పెక్టర్‌కు ఫోన్ చేస్తాను" అని మహేంద్రకు డయల్ చేశాడు.

"వెహికల్ నెంబర్ నోట్ చేశారా? చెప్పండి" ఆత్రంగా అడిగాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ మహేంద్ర అవతలినించి.

"నోట్ చేసుకోండి. ఎమ్. జడ్. ఎక్స్. 4114."

"వాట్! మీరు జోక్ చేస్తున్నారా?" కోపంగా

అడిగాడు మహేంద్ర.

"జోక్ .... కాదు. నిజంగానే."

"వాటీజ్ దిస్ ....మీరు చెప్పిన నెంబర్ నా మోటార్ సైకిలుది."

షాక్ పోయాడు చక్రపాణి.

"సారీ..ఐతే దొంగ మీ మోటార్ సైకిలు నెంబర్‌తో తిరుగుతున్నాడు. అమ్మాయి పొరపాటు పడలేదు. చాలా దగ్గర్నించి ఆగివున్నప్పుడు చూసిందట. అతనికి సంబంధించిన అడ్రసు వున్న ఓ కార్డుకూడా దొరికింది."

"అడ్రసా? చెప్పండి."

"ప్లాట్-127. నార్త్ స్ట్రీట్-టెంపుల్ లాండ్స్."

రెండు నిమిషాలకు ఫోన్ పెట్టేశాడు చక్రపాణి.

"తప్పకుండా దొంగ దొరుకుతాడు. అతను ఇన్‌స్పెక్టర్ నించి తప్పించుకోలేడు" అన్నాడు చక్రపాణి రాధతో

"నాకు నమ్మకంలేదు. అతను చాలా తెలివైనవాడు" అన్నది రాధ.

ఓ గంట తర్వాత ఫోన్ మోగింది.

"ఇన్‌స్పెక్టర్ అయివుంటాడు" అంటూ చక్రపాణి రిసీవర్ యెత్తి "హలో .... ఇన్‌స్పెక్టర్ గారేనా?" అడిగాడు.

"నే నే....నిజంగా అతను టక్కరి దొంగ. మనల్ని ఫూల్స్‌ని చేశాడు. ఆ కార్డులో వున్న అడ్రసుగల ఇల్లు ప్రముఖ లీడింగ్ లాయర్ పరాంకుశంగారిది."

నోరు తెరిచాడు చక్రపాణి.

7

భామిని బార్ అండ్ రెస్టారెంట్ —

మనుషులు హుషారుగా లోపలకు నడుస్తున్నారు.

అవి, మగ జంటలుగా కదులుతున్నారు.

ఆ రాత్రి తొమ్మిది గంటలకు ప్రముఖ నర్తకి మిస్ చంచల కేబరే వుంది. అందుకని ముందుగానే రెస్టారెంట్ లో సీట్లు రిజర్వు చేయించుకున్నారు.

రెస్టారెంట్ బయట టాక్సీ ఆగింది.

అందులోనించి దిగిన చక్కనిచుక్క ఫేర్ చెల్లించి వయ్యారంగా నడుస్తూ రెస్టారెంట్ లోకి ప్రవేశించింది.

ఒక్కసారిగా ఆ ప్రదేశాన్ని వింత పరిమళం చుట్టు ముట్టింది. అందరి చూపులూ ఆమె మీదకు మళ్ళాయి.

ఆశగా ఆమెనే చూశారు.

ఆమె రిజర్వు చేసుకున్న టేబిల్ ఖాళీగా వుంది.

కూర్చుంది.

ఆమె పాలనురగలాంటి చీరను ధరించింది. స్లీవ్ లెస్ జాకెట్ వేసుకుంది.

భుజానికి నీలిరంగు ఫ్యాషన్ హాండ్ బాగ్ వేల్లాడు తున్నది.

ఆమె ఎవ్వరినీ చూడలేదు.

పాశ్చాత్య సంగీతం మంద్రస్థాయిలో వినపడుతోంది.

వాచీకేసి చూసుకున్నది ఆమె.

పావు తక్కువ ఎనిమిది!

జనం ఒక్కొక్కరే లోపలకు వస్తున్నారు.

బీర్ కీ-కాజునట్స్ కీ ఆర్డరిచ్చిందామె.

వెళ్ళిపోయాడు.

లోపల కొన్ని లైట్లు వెలుగుతూ ఆరిపోతున్నాయి. డయాస్ ను ఆ రోజు ప్రత్యేకంగా తీర్చిదిద్దారు.

రెండునిమిషాల తర్వాత ఖరీదైన దుస్తులు ధరించిన మనిషి నెమ్మదిగా నడుస్తూ వచ్చి ఆమె యెదురుగా

కూర్చున్నాడు.

అతని పేరు బలదేవ్.

లక్షాధికారి.

నగరంలో ఆయనకు యెన్నో వ్యాపార సంస్థలు వున్నాయి. ఆయన భార్య ఎడాదిక్రితం చనిపోయింది. ఉన్న ఒక్క కొడుకు ఆరునెల్లక్రితం అమెరికా వెళ్ళి పోయాడు.

బీర్ తీసుకొచ్చాడు బేరర్.

ఓపెన్ చేసి గ్లాసులోకి వంచాడు.

కళ్ళార్పకుండా ఆమె అందాన్నే చూశాడు బలదేవ్. అతనికి మతిపోయింది.

చక్కనిచుక్క.

ఇంతకుముందు యెప్పుడూ బార్‌లో చూడలేదు. కొత్తగా వచ్చిందేమో!

"మే ఐ నో యువర్ స్వీట్ నేమ్" అన్నాడు అతను కొంచెం చొరవతీసుకొని.

ఆమె అదోలా నవ్వి "రోజా" అన్నది.

"మార్వెలెస్....మీ అందానికి తగిన పేరు. మీరు పూర్తిగా విచ్చుకున్న రోజాపువ్వులా వున్నారు" అన్నాడు సంతోషంతో.

"థాంక్స్." అందామె.

"ఏం చేస్తున్నారు?"

"డిగ్రీ తీసుకున్నాను. ప్రస్తుతం పై చదువు చదివే ఆలోచనలో వున్నాను."

"గుడ్" అన్నాడతను.

ఆమె - అతని గురించి అడుగుతుందని భావించాడు. కాని అడగలేదు. యెలాగైనా ఆమెతో సంభాషణను

పొడిగించాలని—

"నా పేరు బలదేవ్. ఈ నగరంలో నాకు ఎన్నో వ్యాపార సంస్థలు వున్నాయి. అయామె ఫేమస్ ఫిగర్" అంటూ నవ్వాడు.

ఆమెకూడా చిన్నగా నవ్వింది.

బేరర్ విస్కీ, సోడా చిప్స్ తీసుకువచ్చి బలదేవ్ ముందు వుంచి వెళ్ళిపోయాడు.

గ్లాసులోకి డ్రింక్ వంచుకొని సిగరెట్టు వెలిగించుకోబోతూ "ఎనీ అబ్జెక్షన్" అన్నాడు.

"నో అబ్జెక్షన్. కాల్చండి" అన్నది ఆమె చిరునవ్వుతో.

"థాంక్ యూ."

ఇద్దరూ తాగటం మొదలుపెట్టారు.

కొంచెంసేపట్లో కాబరే డాన్సర్ మిస్ చంచల డయాస్ మీదకు రాబోతున్నట్టు ఎనౌన్స్ చేశారు.

మ్యూజిక్ స్థాయి మారిపోయింది.

ఉన్నట్టుండి డయాస్ మీద చంచల ప్రత్యక్షమయింది. అంతా సంతోషంతో అరిచారు.

అందరూ ఆమెను ఆత్రంగా చూశారు.

తాగుతూ మాట్లాడుతున్నాడు బలదేవ్, తన ఫామిలీ గురించి, ఏడాదిక్రితం చనిపోయిన తన భార్య గురించి ఆమెతో చెబుతున్నాడు.

కేబరే మొదలయ్యింది.

చూస్తోంది ఆమె.

ఆమె అందాన్ని చూస్తున్నాడు బలదేవ్. ఆ అందాన్ని విస్కీలో కలుపుకొని తాగుతున్నాడు. అంతే కాని చంచల కేబరే డాన్స్ను చూడటంలేదు.

డాన్స్‌ను చూస్తూనే అతడి చూపులను గమనిస్తోంది ఆమె.

అరగంట గడిచింది.

విసుగ్గా వాచీ చూసుంది ఆమె.

ఆమె మొహంలోని విసుగును గమనించి "మీకు కేబరే అంతగా నచ్చలేదనుకుంటాను" అన్నాడు బలదేవ్.

"ఇంతకంటే గొప్ప కేబరేలను చూశాను. ఇది బోర్‌గా వుంది. వెళ్ళిపోతాను" అన్నది వాచీ చూసుకుంటూ.

"నాకూ అంత ఇంట్రెస్టింగ్‌గా లేదు. పదండి. నేను కూడా వస్తాను. మీరు కార్లో వచ్చారా?"

"లేదు. ఓ ఫ్రెండ్ కార్లో ఇక్కడ డ్రాప్ చేసి వెళ్ళింది."

"ఫర్వాలేదు. నేను నా కార్లో మిమ్మల్ని డ్రాప్ చేస్తాను. రండి."

"మీకెందుకు శ్రమ? టాక్సీలో వెళతాను."

"శ్రమలేదు. విత్ ప్లెజర్. మీలాంటి అందమైన యువతిని డ్రాప్ చెయ్యటం నిజంగా ఆనందం."

ఆమె నవ్వింది.

కొంత డబ్బుతీసి ట్రేలో వుంచి ఆమెతో బయటకు నడిచాడు బలదేవ్.

తెల్లటి ఎంబాసిడర్ దగ్గరకు నడిచారు.

ఆమె అతడి పక్కనే కూర్చుంది.

స్టార్టుచేసి ముందుకు పోనిచ్చాడు.

ఎటువైపు వెళ్ళాలని అతను అడగలేదు. ఆమె చెబుతుందేమోనని ఎదురుచూశాడు. కాని ఆమె చెప్పలేదు.

కొంచెం దూరం వెళ్ళిన తర్వాత "సారీ....మరచి

పోయాను. నా అడ్రస్ చెప్పలేదుకదూ? ఏదో ఆలోచనలో మునిగిపోయాను" అన్నది.

"ఫర్వాలేదు. తర్వాత చెప్పండి. ఇప్పుడు మీరు మా ఇంటికి వస్తున్నారు."

"మీ ఇంటికా? ఎందుకు?"

"ఉయ్ విల్ హావ్ సమ్ డ్రింక్..కొంచెంసేపు నాతో గడపండి..మీరు నా హృదయాన్ని బాగా ఆకర్షించారు. డిసీజ్ మై రిక్వెస్ట్..ప్లీజ్.."

ఆమె మాట్లాడలేదు.

పదినిమిషాల తర్వాత కారు ఒక పెద్ద భవనం ముందు ఆగింది.

బలదేవ్ ఆమెను తన ప్రయివేటు గదిలోకి తీసుకు వెళ్ళాడు. రెండునిమిషాలు అక్కడ కూర్చున్న తర్వాత ఆమెకు ఆ భవనమంతా చూపించాడు.

భార్య ఫోటోలు చూపించాడు.

చివరికి తన ఒంటరితనం గురించి చెప్పాడు. తనకో మంచి ఆత్మీయురాలు కావాలన్నాడు.

అన్నింటినీ మౌనంగా విన్నది ఆమె.

తిరిగి వాళ్ళు ఆ గదిలోకి వచ్చారు.

అతనే విస్కీ, బీర్ సీసాలను తీసుకు వచ్చాడు.

"సారీ.... నేను హాట్ డ్రింక్స్ తీసుకోను."

"ఇట్సాల్ రైట్....యు విల్ హావ్ బీర్" అని రెండు గ్లాసుల్లోకి వంచి "మరచిపోయాను....సిగరెట్లు.. వన్ మినిట్" అంటూ అక్కడినించి వెళ్ళిపోయాడు.

ఆ సమయాన్ని చక్కగా వుపయోగించుకుంది ఆమె.

బలదేవ్ తిరిగివచ్చాడు.

సిగరెట్టు వెలిగించాడు.

తిరిగి ఇద్దరూ తాగటం మొదలుపెట్టారు. నెమ్మదిగా తాగుతూ అతడి కళ్ళలోకి చూస్తోంది ఆమె.

ఆ గ్లాసు పూర్తయ్యేసంకి అతని కళ్ళు మూసుకోవటం మొదలు పెట్టాయి.

"మీరు ఎక్కువ తాగారు....ఇక నేను వెళతాను" అని లేచి నిల్చుంది ఆమె.

"వద్దు....నువ్వు వెళ్ళొద్దు....ఈ రాత్రికి ఇక్కడే..." అంటూ నే పక్కకు ఒరిగిపోయాడు కుర్చీలో.

నవ్వుకుంది ఆమె.

ఇంకో ఐదు గంటలవరకూ బలదేవ్ నిద్రలేవడని ఆమెకు తెలుసు.

ఆ గదిలోనించి బయటకు నడిచింది.

ఒక చిన్న లెదర్ బ్యాగ్ను సంపాదించింది.

మరో అరగంట తర్వాత ఆ చక్కనిచుక్క ఐదు లక్షల రూపాయల నగలు — డబ్బుతో ఆ ఇంట్లోనించి తాపీగా బయటకు నడిచింది.

బలదేవ్ మత్తులో జోగుతున్నాడు.

8

మోటార్సైకిలు దిగి త్రీ ఏసెస్ క్లబ్లోకి నడిచాడు ఆనంద్.

లోపల జూదం జోరుగా సాగుతోంది.

సిగరెట్ల పొగ పైకి లేస్తోంది.

ఆనంద్ నల్లటి ప్యాంటు-నల్లటి షర్టు వేసుకున్నాడు. ఇప్పుడు అతనికి గుబురుగా వున్న గడ్డంలేదు.

నున్నగా షేవ్ చేసుకున్నాడు.

ఒక టేబిల్ దగ్గర కూర్చున్నాడు.

వాళ్ళెవరో అతనికి తెలీదు.

మందు సేవిస్తూ ఆడుతున్నారు.

ఆనంద్ కూడా వాళ్ళలో కలిశాడు.

అతనిక్కూడా కార్డ్సు పంచారు. అతను కార్డ్సు తియ్యలేదు.

ఇంతలోనే పెద్దగా మాట్లాడుకుంటూ ముగ్గురు గూండాలు లోపలకు వచ్చారు.

తలెత్తి వాళ్ళను చూశాడు ఆనంద్. చూస్తూనే వాళ్ళని గుర్తించాడు. వాళ్ళుకూడా అతన్ని చూశారు. గుర్తుపట్టారు.

చక్రపాణిని అడ్డగించిన ఆ ముగ్గురు గూండాలను ఆ రోజు తను చితుగా తన్నాడు.

"ఒకేయ్, ఇప్పటికి దొరికాడురా .... ఇవాళ వీడు ప్రాణాలతో బయటకు వెళ్ళకూడదు" అంటూ ఒకడు కర్కశంగా నవ్వాడు.

మిగిలిన ఇద్దరూ అప్పటికే జేబుల్లోనించి బటన్ నైఫ్‌లను బయటకుతీసి ఛుక్‌మనిపించారు.

మూడోవాడు నడుముకు వున్న వెడల్పాటి బెల్టును వూడదీశాడు. దాన్నిండా ముళ్ళలాంటి ఇనుపముక్కలు వున్నాయి. శరీరానికి తగిలితే చర్మం రేగిపోతుంది.

స్ప్రింగ్‌లా నిలబడ్డాడు ఆనంద్.

వికృతంగా నవ్వుతూ పళ్ళు బయటపెట్టి ముగ్గురూ ఒక్కొక్క అడుగే ముందుకు వేస్తూ అతని దగ్గరగా రాబోయారు.

అప్పటికే జూదం ఆడుతున్న మనుషులు భయంతో లేచి నిల్చున్నారు. కొంతమంది ఆసక్తిగా చూస్తున్నారు.

ఊహించని వేగంతో ఆనంద్ టేబుల్‌ను యెత్తి

విసురుగా వాళ్ళమీదకు విసిరాడు.

కెవ్వుమన్నారు ముగ్గురూ.

వెనక్కి విరుచుకు పడిపోయారు.

ఇంతలోనే రెట్టించిన కోపంతో టేబుల్‌ను పక్కకు నెట్టి లేచి అతనిమీదకు దూకారు.

ఆనంద్ ఎగిరి ఒకడి మొహంమీద తన్నాడు. బాధగా అరిచాడు వాడు.

రెండో వాడిమీదకు కుర్చీ విసిరాడు.

మూడో వాడు కత్తితో ఎగిరి దూకాడు ఆనంద్ మీదకు. చటుక్కున పక్కకు తప్పుకుని అరచేతిని కత్తిలా చేసి వాడి చేతిమీద బలంగా కొట్టాడు. వాడి చేతిలో కత్తి ఎగిరి దూరంగా పడింది.

కిందపడిన ఇద్దరూ మళ్ళీ అతనిమీదకు వచ్చారు. వాళ్ళమీదకు పల్టీకొట్టి, కిందపడిన బెల్టును అందుకున్నాడు ఆనంద్.

దగ్గరకు రాబోయిన ఒకడి మొహంమీద ఛెళ్ళుమనిపించాడు బెల్టుతో—

ప్రాణం పోయినట్టు అరిచాడు వాడు. మొహం చెక్కుకుపోయి నెత్తురు బయటకు వచ్చింది.

ఆ దృశ్యాన్ని చూడటంతోనే మిగిలిన ఇద్దరూ ఆవేశంతో దూసుకువచ్చారు.

ఎవరు ఎప్పుడు ఫోన్ చేశారో పోలీసులు లోపలకు పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చారు విజిల్స్ వూదుకుంటూ.

అంతే—ముందుకు వస్తున్న ఇద్దరు గూండాలూ పరుగు దీశారు. బెల్టుదెబ్బతిన్న గూండా పోలీసులకు దొరికి పోయాడు.

ఆనంద్ ఎగిరి బయటకు దూకాడు.

అతన్ని ముగ్గురు పోలీసులు వెంబడించారు.

మోటార్ సైకిలు దగ్గరకు వెళ్ళే అవకాశంకూడా లేదు.

అందుకే ఆలోచించకుండా పరిగెత్తాడు రోడ్డుమీదకు.

పోలీసులు అతన్ని వదల్లేదు.

తరుముతూనే వున్నారు.

పదినిమిషాల తర్వాత ఆనంద్ ఓ ఇరుగ్గా వున్న వీధిలోకి ప్రవేశించాడు.

9

తలుపుమీద చప్పుడయ్యింది.

సన్నని సందులోనించి చూసి తెర్చింది ఆమె—

ఆనంద్ లోపలకు వచ్చాడు.

అతను ఆయాసంతో రొప్పుతున్నాడు. తలుపులను మూస్తూ "ఎవరైనా తరుముతున్నారా?" అన్నది.

"పోలీసులు" అన్నాడు లోపలకు వచ్చి కూర్చుంటూ.

ఐదు నిమిషాలవరకూ ఇద్దరూ మాట్లాడుకోలేదు. పోలీసులు ఆ రోడ్డులోకి రాలేదనీ వెళ్ళిపోయారనీ అనుకున్న తర్వాత ఆనంద్ త్రీ ఏసెస్ క్లబ్‌లో జరిగిన గొడవ గురించి చక్కని చుక్కతో చెప్పాడు.

ఆమె నవ్వి "ఇంకా ఎందుకు నీకీ ఫైట్స్.... మనం మన టార్గెట్ రీచ్ అయ్యాం. ఇక ఈ దేశాన్ని వదిలి వెళ్ళిపోవాలి" అన్నది.

"అవును. ఇప్పటికే మన దొంగతనాలు నగరంలో సంచలనాన్ని కలిగించాయి. ఈ దేశంలో మనం ఎక్కడ వున్నా వల విసిరి పట్టుకుంటారు. అందుకే మనం త్వరగా ఈ దేశాన్ని వదిలి వెళ్ళిపోవాలి. అందుకు అవసరమైన ఏర్పాట్లు త్వరగా పూర్తి చేసుకోవాలి."

"ఇప్పటికే పోలీసులు మనకోసం గాలిస్తున్నారు. ఇన్స్పెక్టర్ మహేంద్ర స్టేట్ మెంట్లను పేపర్లో చూశావా .... ఎలాగైనా మనల్ని పట్టుకొని చట్టానికి అప్పగిస్తానని అంటున్నాడు."

నవ్వాడు ఆనంద్.

"ఆయన నమ్మకం అలాంటిది. అలాంటి స్టేట్ మెంట్లు ప్రజల భయాన్ని పోగొట్టటానికి చేసేవి. వాటిని మనం లెక్క చేయాల్సిన అవసరంలేదు. ఐతే— ఈ దేశాన్ని వదిలి వెళ్ళబోయే ముందు చివరిసారిగా మనిద్దరం కలిసి ఒ మనిషిని దోచుకోవాలనే కోరిక వుంది" అన్నాడు ఆనంద్.

"ఎవరా మనిషి?"

"మంత్రి నాగలింగం ...."

"నిజమే. నాగలింగం ఇంట్లో మనకు కనీసం పది లక్షలు దొరుకుతాయి. తృప్తిగా ఈ దేశంనించి వెళ్ళి పోవచ్చు" అన్నది ఆమె.

"రైట్ .... త్వరలోనే ముహూర్తం పెడతాను" అన్నాడు అతను నవ్వుతూ.

ఆమెకూడా అందంగా నవ్వి అతడికి దగ్గరగా జరిగింది.

10

సోఫా వెనక దాక్కున్నారు, ఇద్దరూ.

ఎదురుగా వున్న గదిలోంచి ఎవరో వస్తున్న అలికిడి అయ్యింది.

చూస్తున్నారు.

మంత్రి నాగలింగం బయటకు వచ్చాడు.

వాళ్ళు మరింత దాక్కున్నారు ఆయనకు కనిపించ

కుండా.

నాగలింగం సీరియస్ గా నడుచుకుంటూ పక్కనే వున్న మరో గదిలోకి వెళ్ళాడు.

వాళ్ళు ఆయన్ని అనుసరించారు.

నాగలింగం ఆ గదిలో పరచి వున్న కార్పెట్ ను పైకెత్తాడు. ఆ తర్వాత మాయమైపోయాడు.

ఆనంద్ — ఆమె ఆ గదిలోకి వచ్చి రెండు నిమిషాలాగి కార్పెట్ ను పైకెత్తారు.

క్రిందకి ఇనుప నిచ్చెన వుంది.

చప్పుడు అవకుండా కిందికి దిగారు.

ఎదురుగా ఓ గదిలో అప్పుడే తలుపు మూసుకుంది. నాగలింగం ఆ గదిలోకే వెళ్ళాడని అనుకున్నాడు.

ఆ గది కాకుండా ఇంకో రెండు గదులు వున్నాయి ఆ భూగృహంలో.

ఇంకెవ్వరూ లేరు.

హాల్లో రెండు కుర్చీలు ఒక టేబిల్ వున్నాయి. ఓ మూలగా ఏవో అట్టపెట్టెలు వున్నాయి. వాటికి నైలాన్ తాళ్లు బిగించి వున్నాయి.

తలుపుల దగ్గరకు నడిచారు.

ఏదో శబ్దం వస్తోంది.

"హలోవ్ .... హల్లోవ్" అంటున్నాడు నాగలింగం లోపల.

ఒక్క నిమిషం గడిచింది.

చెవులు రిక్కించారు.

"యస్. నాగలింగంని మాట్లాడుతున్నాను. మన దేశం ఆయుధాల కొనుగోలు విషయంలో మరో దేశంతో ఒప్పందం కుదుర్చుకున్న ముఖ్యమైన పత్రం నా దగ్గరకు

చేరింది. అవును ... దాని వేల్యూ మీకు తెలుసు కదా....
డబ్బు తీసుకొని రేపు రాత్రి సరిగ్గా ఇదే టైముకు అంటే
పదకొండు గంటలకు రండి....ఇంకొన్ని రహస్యపత్రాలు
కూడా వున్నాయి. అన్నీ ఇక్కడ చూడొచ్చు."

ఆనంద్ ఆశ్చర్యంగా ఆమెను చూశాడు.

"మై గాడ్! మంత్రి నాగలింగం దేశద్రోహి."

ఇంకొంచెంసేపు ఎవరితోనో మాట్లాడాడు.

ఫోన్ పెట్టేశాడు.

నాగలింగం బయటకు వస్తున్నాడని గ్రహించి
పక్కకు తప్పుకున్నారు ఇద్దరూ.

బయటకొచ్చాడు నాగలింగం.

అంతే. సిద్ధంగా వున్న ఆనంద్ రెండు చేతులూ
బిగించి ఆయన మెడమీద కొట్టాడు.

చిన్నగా అరుస్తూ ముందుకు పడ్డాడు.

క్షణంకూడా ఆలస్యం చెయ్యలేదు ఆనంద్. బోర్లా
పడిన నాగలింగం రెండు చేతులనూ వెనక్కు విరిచి
పట్టుకున్నాడు.

ఆమె నైలాన్ తాడుతో చేతులు—కాళ్ళు కట్టే
సింది.

"ఎవరు మీరు?" అన్నాడు నాగలింగం ఆశ్చర్యంగా.

"దొంగలం....ఈమధ్య పేపర్లో వస్తున్న 'టక్కరి
దొంగ—చక్కని చుక్క' దొంగలం మేమే!"

"నా ఇంటికి దొంగతనం చేయటానికి వచ్చారా?"

"అవును. ఇంతకుముందు నువ్వు దేశద్రోహివని తెలీదు.
ఇప్పుడు తెలిసింది. అందువల్ల ఇప్పుడు నీ ఇంటిని దోచు
కోవటమే కాకుండా నిన్ను చట్టానికి అప్పగించి వెళతాము"
అన్నాడు ఆనంద్.

"వద్దు. ఇక్కడ మీరు విన్నదంతా మరచిపోండి. మీకు ఐదు లక్షలు ఇస్తాను" అన్నాడు నాగలింగం.

"నువ్వు ఐదు లక్షలిచ్చేదేమిటి? నీ ఇంటిని పూర్తిగా దోచుకుంటాం. ఎంత దొరికినా అంత తీసుకుంటాం. ఐనా నీతో చేతులు కలపటానికి మేము నీలాగా దేశద్రోహులం కాదు. దేశభక్తులం."

"దోపిడీలు, దొంగతనాలు చేసే మీరు దేశభక్తులా!"

"నువ్వు పొరబడుతున్నావు. మేము దేశాన్ని దోచుకోవడంలేదు. లక్షల రూపాయల్ని నల్లముసుగులో వుంచిన కొంతమంది ధనవంతులనే దోచుకుంటున్నాము. అందువల్ల దేశానికి నష్టంలేదు. కాని నువ్వు దేశద్రోహివి. దేశ ప్రజలందరికీ నువ్వు ద్రోహం చేస్తున్నావు. అందువల్ల నిన్ను వదిలిపెట్టం.... సరే.... ఐరన్ సేఫ్ కీస్ ఎక్కడ వున్నాదో చెప్పు. మాకు ఎక్కువగా టైమ్‌లేదు."

"నేను చెప్పను" అన్నాడు మొండిగా నాగలింగం.

నవ్వింది ఆమె—

"నువ్వు చెప్పకపోయినా మాకు ఇబ్బందిలేదు. మా దగ్గర మాస్టర్ కీ వుంది. దాంతో ఎటువంటి తాళాన్నైనా ఐదు నిమిషాల్లో తెరుస్తాం" అన్నది.

ఆనంద్-నాగలింగం వెనగ్గా వెళ్ళి అరచేతిని కత్తిలా చేసి ఆయన మెడమీద కొట్టాడు. అంతే, ఆయన తల వాల్చేశాడు.

ఇద్దరూ ఆ భూగృహంలోనించి తిరిగి పైకి వచ్చారు.

అరగంటసేపు ఇల్లంతా తిరిగారు.

అంతా దోచుకొని రెండు సూట్కేసుల్లో సర్దుకున్నారు.

ఆనంద్ ఫోన్ దగ్గరకు వెళ్ళి డైరక్టరీ వెతికి పోలీస్

కమీషనర్ కు డయల్ చేశాడు.

"హలో..ఎవరు?"

"కమీషనర్ తో మాట్లాడాలి."

"ఎవరు మీరు?"

"హోం మినిష్టర్ పి.ఏ.ని."

"వన్ మినిట్."

"హల్లో..కమీషనర్ స్పీకింగ్" క్షణం తర్వాత విన పడింది.

"సారీ.. నేను హోం మినిష్టర్ పి.ఏ.ని కాదు. మీతో ఓ ముఖ్యమైన రహస్యం మాట్లాడటానికి అబద్ధం చెప్పాను."

"ఏమిటా రహస్యం?"

"మంత్రి నాగలింగం దేశద్రోహి. ఆయన మనదేశ రహస్యాలను, రహస్య పత్రాలను విదేశీయులకు అంద జేస్తున్నాడు."

"వాట్ నాన్సెన్స్ యు ఆర్ టాకింగ్. ఆర్ యూ జోకింగ్" కోపంగా అరిచాడు కమీషనర్.

"మీరిలా అంటారని నాకు తెలుసు. అందుకే నాగలింగాన్ని ఆయన ఇంట్లోనే వున్న భూగృహంలో స్పృహ తప్పించి కాళ్ళు—చేతులు బంధించి వుంచాను."

"ఇంతకీ నువ్వెవ్వరు?"

"టక్కరి దొంగగా పేపర్లోకి ఎక్కిన కేవలం ధన వంతులను దోచుకునే దొంగను. అయినా నేను దేశభక్తుడిని. అందుకే నాగలింగంలాంటి దేశద్రోహితో చేతులు కలపకుండా మీకు అప్పగించాలనుకుంటున్నాను. మీరు కూడా నాలాంటి దేశభక్తులైతే వెంటనే వచ్చి నాగ లింగాన్ని బంధించండి. ఆ భూగృహంలోనే మన దేశా

నికి సంబంధించిన రహస్య పత్రాలు మీకు చాలా దొరుకు తాయి. బై" అని రసీవర్ పెట్టేశాడు.

మరో ఐదు నిమిషాల తర్వాత ఇద్దరూ వచ్చిన దారి నే యెవరికంటా పడకుండా బయటకు వెళ్ళిపోయారు.

వాళ్ళు వెళ్ళిన సరిగ్గా పదిహేను నిమిషాలకు కమీషనర్ తన సిబ్బందితో నాగలింగం ఇంటిమీద రెయిడ్ చేశాడు.

ఆయనకు భూగృహంలో స్పృహ లేకుండా పడివున్న మంత్రి నాగలింగం కనిపించాడు. తర్వాత ఆ గదుల్లోని రహస్య అరల్లో దేశానికి సంబంధించిన అనేక రహస్య పత్రాలు దొరికాయి.

కమీషనర్ టక్కరి దొంగకోసం ఇల్లంతా వెతికాడు.

కొంతమంది నాగలింగానికి స్పృహ తెప్పించే ప్రయత్నం చేస్తున్నారు.

సరిగ్గా అదే సమయానికి 'టక్కరి దొంగ చక్కని చుక్క' ఎక్కిన టాక్సీ విమానాశ్రయంవైపు పరుగు తీస్తోంది.

—: అయిపోయింది :—